

Dlouho jsem přemýšlela nad spojením **Jaromír Nohavica** + palác Lucerna. A musím říci - jo, povedlo se! V úterý 24. 1. 2006 v 19:45h to vypuklo. Jaromír Nohavica se tak zapsal do pomyslné knihy hostů vedle takových hvězd, jako je Louis Armstrong, Tina Turner nebo Gilbert Bécaud. Ten obrovský respekt a pocit odpovědnosti se u Jarka nedaly přehlédnout, ale trému neměl. Zpíval a bavil publikum skvěle, ostatně jako na každém koncertě. A tak se teď ráda podělím o své dojmy.

Koncert začal díky velikým frontám u šaten s 15ti minutovým zpožděním, což podle mne byl téměř nadpozemský výkon, uvážíme-li, že kapacita Velkého sálu Lucerny je přibližně 3000 lidí. Nehledě na to, že většina posluchačů samozřejmě dorazila jen pár minut před začátkem, neboť dobré tři čtvrtiny lístků byly k sezení s pevně stanoveným místem. Ovšem ti méně šťastní, co měli lístky k stání, už se museli dostavit nejméně o hodinu dříve, aby si urvali alespoň kousek toho lepšího místa přímo u pódia. Protože, co si budeme povídat, ze zadních prostor Lucerny už pak pódium vidíte jen jako malý čtvereček a tam kdesi v dáli sedí nějaký drobný mužík. Zkrátka řeknu vám, nebýt toho bezvadného nazvučení, to už by Jarek rovnou mohl dělat koncert v Sazka Aréně (nepochybuji o tom, že by bylo zcela vyprodáno). Což by bylo patrně mnohem příznivější, protože tam byste ho alespoň viděli zblízka na obří elektronické kostce :-)

Když už se tedy konečně všichni pořádně na sebe navzájem pěkně natlačili, přišel Jarek na pódium a za obrovského potlesku v záři modrých světel zaznělo: "*Spatřil jsem kometu, oblohou letěla* ..." všichni s napjetím poslouchali. Vlastně bych řekla, ani nedutali a sledovali světelnou show. Totiž do celého potmělého sálu Lucerny problikávaly bílé hvězdy, nebo co to mělo být,

foto: Robert Macháček @<http://lighthunt.net/>

já se tedy omlouvám, ale těmhle technickým vymoženostem vážně moc nerozumím. Na úvod koncertu písničkáře mi to přišlo lehce neobvyklé, ale nutno podotknout, že efektní to tedy bylo.

Po této první písni se Jarek přivítal s pražským publikem a dodal, že Lucerna není sál určený k tomu, aby se zde povídalo, proto bude raději hlavně hrát. Nasadil tedy další hit *Babylon*, následovala jemně melancholická

Bláznivá Markéta

. Aby Jarek ukázal, že bude koncert opravdu pestrý, představil hned nato zbrusu novou píseň, kterou před několika dny v Praze dopsal a věnoval jí přímo "pražským". Byla smutná i veselá,

Napsal uživatel Andrea Pergelová
Středa, 01 Únor 2006 04:00

vlastenecky dekadentní, ale i s nadějí, no posuďte sami, poskytnu pár vět, které mi utkvěly v paměti:

"Kočárem z Vídně, přivezli mě, český fousek der tschechische Hund ?. / chápu, že Grof neodpoví mi na pozdrav? / zlátně listopad a z nebe slyším střílet? / na hrob mi dejte malý český vltavín .."

Celá Lucerna opět odpověděla obrovským aplausem a čekala hladově dál, co jí Nohavica naservíruje teď. Pro odlehčení atmosféry zaznělo pár oblíbených hitů, jako *Cukrářská bosanova*

,
Muzeum

,
Těšínská

a
Neplakej, Mařenko

.

To už bylo publikum skvěle naladěné. Jarek si pochvaloval, jak pěkně zpíváme a trefně také poznamenal, že je zajímavé, že zpívají jen Ti vzadu, co mají levné vstupné, kdežto Ti v předních řadách by třeba i zpívali rádi, ale neumí text :-)

Dále nasadil ještě jeden trumf speciálně pro "pražské" *Na stanici Jiřího z Poděbrad*. A potom znovu donutil publikum trochu se zahlbout poměrně čerstvou písni

Jeruzalém

, která jako další stojí v řadě Jarkových písni o městech. Já ráda přiznám, že její text mě vždy hodně dojíímá, tak tedy malá ukázka: "

Koupil jsem bílý papír a napsal na něj, co mě trápí, najal jsem malou lod' a vyplul do Jeruzaléma?. / u zdi nářků myslel na svou malou zem na severu, která je zleva i zprava, zdola i shora bita
?"

Pak přišla ještě zamilovaná *Zatímco se koupeš* a hned nato už Jarek nasazoval svou oblíbenou heligonku a spustil smršť velmi expresivních

písni jako

o
kni si košilku

Ostrav
, Sví

Napsal uživatel Andrea Pergelová
Středa, 01 Únor 2006 04:00

, nebo rozverný "slezský lidový tanec"

Godula aneb meine Familie

, (cituji autora) "heligonkový hip-hop"

Milionáře

či

Zásnuby jsou plánované na středu

.

Poté opět zasedl Jarek ke své kytarě a přednesl velmi naturalisticky své *Plebs blues* a vzápětí ještě ujistil pozorného posluchače

foto: Robert Macháček @<http://lighthunt.net>

o své výpovědi písní *Jó, kde jsou ty časy*. A to už bylo pár minut po 21 hodině, kdy přišel ten pravý čas pro natočení dvou písní na volně šiřitelné internetové CD

Pražská pálená

. Pro dnešek si Nohavica vybral další dvě písně, které nikdy nebyly natočeny a to

Cyklistiku

a

Andělé na kúru

. Z té jsem měla obzvlášť radost. A dokonce jsem se i při ní velmi dobře pobavila když jsem si všimla, že Mirek Toplánek, který seděl ve čtvrté řadě přímo pode mnou si nadšeně prozpěvuje text "

oni to vědí, ti co nahoře sedí

" a ještě ho musí vysvětlovat svému zhruba 12letému synovi.

Od okamžiku, kdy se vše úspěšně natočilo, se koncert již nenávratně řítí ke svému konci s písněmi *Jdou po mě jdou*, *Sarajevo* a *Povodeň*. Ta měla opět velmi efektní výpravu. Jarek ji zpíval v úplné tmě, ani do obličeje mu vidět nebylo, pouze vzadu za ním na zemi se objevovala modrá vlnící se světla, která naznačovala vodu a k tomu ještě zvukař přidával trochu kostelního halu.

Poslední písní pro tento večer měla být *Převez mě příteli*, Lucerna si však vyžádala ještě přídavek a nejen jeden.

Fotbal, Zítřka

ráno v pět

, Krylovy

Jeřabiny

Napsal uživatel Andrea Pergelová
Středa, 01 Únor 2006 04:00

, což bylo alespoň pro mne to nejlepší vyvrcholení koncertu. A jako úplně poslední měla zaznít jen akustická

Můj anděl strážný

. Ovšem aplaus byl opravdu obrovský, že to i Jarka ještě strhlo a úplně na závěr přidal

Dokud se, zpívá ještě se neumřelo

.

A co bych k tak skvostnému programu ještě mohla vůbec dodat? Dramaturgicky byl koncert bezpochyby více než zajímavý, neměl jedinou chybičku. Snad jen jsem přemýšlela nad tím, kam zmizelo to kouzlo malých sálů? Kde je ta obrovská síla výpovědi Jarka Nohavici, to napětí, kdy hltáte doslova každé slovo, intimita a nezaměnitelná atmosféra jeho koncertů? Navíc mě dost zamrzelo, když jsem se nemohla přes všechna opatření a ochranky dostat na konci koncertu v přízemí alespoň trochu blíž k pódiu, abych se třeba jen z blízka podívala nebo udělala nějakou tu fotku. Bylo mi řečeno, že tam je VIP prostor, čili, že tam běžní smrtelníci s lístky na stání zkrátka nemohou. Tak to na koncertě písničkáře (toho času snad i řekněme disidenta) už je tedy i na mě dost silný kafe. Mám teď jenom obavy, aby ta komerce, která na nás dnes číhá na každém rohu, ještě neprosákla i do folku a trampingu.

Nicméně i přes to všechno..

Často se mi stává, že ještě několik dní, ba i týdnů, doznívá ve mně po koncertě cosi? nejde to popsat, nejde o tom vyprávět, je to jen můj nádherný pocit a nezlomí ho vůbec nic. Právě za TO se muzikantům děkuje. Obvykle moje díky ani nikdo neslyší, ale teď jsem moc ráda, že při svém debutu na FOLKtime.cz se můžu veřejně vyjádřit a zrovna směrem k takovému člověku, jako je Jaromír Nohavica.